

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่ จังหวัดสตูล

บุญญาดา จารุเจนวิทยา¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดสตูล จำนวน 385 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.5 มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.7 และสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 48.5 ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า อายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการปรับตัวส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ได้ร้อยละ 66.60 โดยด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหาร ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว และด้านการประเมินการทำงาน ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การปรับตัว เทคโนโลยี ผู้ประกอบการ

¹ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมลล์ : 6524104470@rumail.ru.ac.th

Factors affecting the adaptation to technology in the family business of entrepreneurs in Satun Province

Boonyada jarujenwittaya ¹

ABSTRACT

The purposes of this research were to study of technological adaptation in the family business, to study the comparison of personal factors and technological adaptation in the family business and to study the factors affecting adaptation to technology in the family business of entrepreneurs in Satun Province. According to the study, the samples group consisted of 350 small entrepreneurs (SMEs) in Satun Province were selected using a simple random sampling method. Instruments used in this study was questionnaire. The statistical analysis of frequency, percentage, mean, SD, t-test one-way ANOVA and multiple regression analysis.

The research result found that; Most entrepreneurs were female (65.5%), They were aged 31-40 (73.5%), They had a bachelor's degree (74.5%). average monthly income of 50,001 baht or more (53.7%). married (48.5%). Factors of behavioral adaptation in working of entrepreneurs in Satun Province were at a high level. The adaptation to technology in the family business of entrepreneurs in Satun Province were at a high level. The results of the comparison of technology adaptation in the family business of entrepreneurs in Satun Province classified by personal factors found that different ages and income had significantly different overall technology adaptation at the 0.05 level. Behavioral adaptation factors affect entrepreneurs' adaptation to technology in Satun Province by 66.60 percent. In terms of technology, management, adaptation efficiency, and performance evaluation, they affect entrepreneurs' adaptation to technology in Satun Province at a statistically significant level of .05.

Keywords : adaptation, technology, entrepreneurs

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

โลกศตวรรษที่ 21 ที่ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงและลื่นไหลไปตามความเจริญของเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต (พิชญ์สินี มะโน, 2562) โดยทั่วโลก

¹ Student, Master of Business Administration, Ramkhamhaeng University
Corresponding Author Email: 6524104470@rumail.ru.ac.th

กำลังเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่โลกแห่งสังคมยุคดิจิทัล 4.0 ซึ่งเป็นยุคที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงการทำงาน การเรียนรู้ ผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการปรับปรุงกระบวนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ นอกจากนี้การดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยจัดการฝึกอบรม พัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้แสดงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเทคโนโลยีสารสนเทศกับการดำเนินทางธุรกิจ

องค์กรธุรกิจจำเป็นต้องมีการปรับตัวขนาดใหญ่เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้ในท่ามกลางที่กระแสเทคโนโลยีเข้ามาแข่งแทรกในกระบวนการดำเนินธุรกิจ ทำให้ผู้ประกอบการเจ้าของกิจการต่าง ๆ ต้องมีการปรับแนวคิดการบริหารต่าง ๆ เพื่อให้เท่าทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงเทคโนโลยีจะเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในกระบวนการทำธุรกิจแต่ก็ลืมไม่ได้ว่าทุกอย่างที่ดำเนินงานได้มีคนเป็นผู้ขับเคลื่อนอยู่เบื้องหลัง หากปราศจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนแล้ว การบริหารจัดการต่าง ๆ ก็ขาดประสิทธิภาพและองค์กรก็จะไม่บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะความสำเร็จขององค์กรนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากรเป็นสำคัญ ส่งผลให้องค์กรได้บุคลากรที่มีประสิทธิภาพสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ

ในขณะที่เทคโนโลยีมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้องค์กรสามารถก้าวไปข้างหน้าและใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคโนโลยีจะเข้ามา เปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการทางธุรกิจ องค์กรส่วนใหญ่จำเป็นต้องปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อให้เกิดมูลค่า ผู้บริหารจะต้องวางแผนสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งไม่กลัวที่จะมองไปให้ไกลกว่ารูปแบบธุรกิจที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ องค์กรยังต้องหมั่นรักษาทักษะของพนักงานให้พัฒนาทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสร้างความสมดุลระหว่างประโยชน์ที่จะได้รับจากเทคโนโลยีใหม่กับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค เป็นต้น ทำให้ผู้บริหารองค์กรธุรกิจจะต้องก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ให้ได้ โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจครอบครัวที่ต้องปรับตัวให้เร็วขึ้นกว่าเดิม

ธุรกิจครอบครัวหรือที่บุคคลทั่ว ๆ ไปมักจะเรียกว่า “ธุรกิจงสื” เป็นธุรกิจพื้นฐานที่มีขนาดเล็กในระบบเศรษฐกิจ โดยธุรกิจครอบครัวถือเป็นส่วนหนึ่งและส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจในระดับประเทศรวมถึงในระดับโลก ในประเทศไทยมีสัดส่วนของธุรกิจครอบครัว ร้อยละ 90 ของธุรกิจทั้งหมด เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจนไปถึงธุรกิจขนาดใหญ่ (เอกชัย อภิศักดิ์กุล, 2562) ซึ่งถือได้ว่าธุรกิจครอบครัวในประเทศไทยเป็นรากฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจที่จะช่วยสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาวอีกด้วย ทั้งนี้ธุรกิจครอบครัวถือเป็นรูปแบบพื้นฐานและเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญของระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากธุรกิจครอบครัวเป็นลักษณะของธุรกิจที่มีอิทธิพลและพลวัตมากที่สุด และยังคงเป็นฟันเฟืองสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไทยต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปมีแนวโน้มเติบโตได้ 4.0-5.0% ต่อปี ภายในปี 2568 (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), 2566) จากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในประเทศที่ทำให้ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหารโดยเฉพาะประเภทธุรกิจฟาสต์ฟู้ดส่งผลให้ยอดขายอาหารทะเลแปรรูปเพิ่มสูงขึ้น โดยธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปจะพบมากในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยที่ติดกับแหล่งของทรัพยากรทางทะเล เช่น สตูล สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สอบถามผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดสตูลที่เป็นแหล่งของการจำหน่ายอาหารทะเลทั้งแบบสดและแบบแช่แข็ง พบว่า การดำเนินธุรกิจยังคงเป็นการทำธุรกิจแบบดั้งเดิมที่เน้นใช้การ

ทำธุรกิจและการทำงานต่าง ๆ ผ่านเอกสารและไม่ได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาปรับใช้ ทุกการดำเนินงานล้วนทำอยู่ในรูปแบบกระดาษ ด้วยวิธีการจดบันทึกด้วยมือคน การติดต่อลูกค้าหรือการทำธุรกิจระหว่างกันยังคงเป็นคู่ค้าเดิมและไม่ได้มีการขยายไปยังฐานลูกค้าใหม่ ๆ มีโอกาสที่จะเติบโตได้ยากมากขึ้น นอกจากนี้แนวโน้มของพฤติกรรมผู้บริโภคและการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ได้ปรับเปลี่ยนไปนิยมใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้ค้นหาข้อมูลสินค้าและข้อมูลอื่น ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อตอบโจทย์ความต้องการมากที่สุด สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของผู้จัดการกิจการห้องเย็นสินภักดี (สัมภาษณ์, 2567) ที่ได้กล่าวว่า “ในธุรกิจของเรานั้นยังคงทำแบบเดิม ๆ ที่เคยทำเพราะทำคนเดียว จัดการคนเดียว รู้สึกว่าการทำแบบจดด้วยมือดีกว่า แต่ก็มีความเสี่ยงบ้างนะบางที่เอกสารหายบ้างข้อมูลไม่ครบบ้าง ต้องมานั่งทำซ้ำ ๆ ในงานเดิม แต่ในการทำงานก็ไม่ได้ยุ่งยากมาก แต่หลังจากที่มีเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าทางกิจการของเราก็ต้องปรับตัวตามไปด้วยไม่งั้นก็ไม่สามารถแข่งขันกับเจ้าอื่น ๆ ได้” ดังนั้นการปรับตัวของธุรกิจโดยการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในธุรกิจจะส่งผลดีต่อการแข่งขันธุรกิจในอนาคต ทั้งนี้ธุรกิจ SMEs มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทย พบว่า มีข้อมูลสถิติได้บ่งชี้ถึงความเปราะบางในการประกอบธุรกิจของ SMEs โดยอัตราการอยู่รอดจากการประกอบธุรกิจในช่วง 3 ปีแรกเฉลี่ยอยู่เพียง 20% (ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ธนาคารทหารไทย, 2567) ซึ่งเป็นเรื่องที่ SMEs ควรต้องเร่งรับรู้และเตรียมปรับตัวรับมือกับปัญหาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินธุรกิจในระยะยาวต่อไป

การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีจะเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญสำหรับการวางแผนกลยุทธ์องค์กรระยะยาว โดยองค์การที่ไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้ จะถูกทำลายล้าง ดังจะเห็นได้จากตอนนี้คลื่นยักษ์ดิจิทัลได้ทำลายล้างหลายอาชีพหลายกิจการต้องล้มหายตายจากไปแล้ว เช่น ธุรกิจฟิล์มถ่ายรูป ธุรกิจเทปซีดี ตอนนี้คลื่นดิจิทัลลูกนี้กำลังทำลายล้างธุรกิจทีวีและธุรกิจสิ่งพิมพ์ ผลวิจัยชี้ว่าปัจจุบันคนแทบไม่ดูทีวีและอ่านหนังสือน้อยลงมากแต่หันไปเล่นสมาร์ตโฟน และมีธุรกิจอีกมากมายที่รอคิวที่จะถูกทำลายล้าง ซึ่งตัวอย่างที่เกิดขึ้นนั้นสะท้อนว่าการทำลายล้างของดิจิทัลกำลังเกิดขึ้นกับทุกองค์การ และมีผลกระทบอย่างแน่นอนกับองค์การที่ไม่ปรับตัว (มดิชนออนไลน์, 2562) จากผลกระทบของเทคโนโลยีที่กำลังส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในวงกว้างส่งผลให้ทุกธุรกิจจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ซึ่งการก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลและมีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ในองค์การ การดำเนินการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องมีการวางแผน และเตรียมความพร้อมพนักงานให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่และขับเคลื่อนธุรกิจให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

ดังนั้นจากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจให้มีมั่นคงและเตรียมพร้อมรับมือในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมไปถึงการเตรียมคนให้พร้อมและปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจมีความมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ที่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีและปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในการศึกษารั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล มีจำนวนไม่แน่นอน การกำหนดขนาดตัวอย่างนี้อาศัยการคำนวณตามสูตรของ Cochran ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2563) ได้ขนาดตัวอย่างของผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดสตูล ทั้งสิ้นจำนวน 385 คน
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา เก็บข้อมูลเดือนสิงหาคม - ธันวาคม 2567

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล
2. ทราบถึงข้อแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะในการทำงานเพิ่มมากขึ้น
3. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีเพื่อปรับเปลี่ยนก้าวทันนวัตกรรมใหม่ตามสถานการณ์ในปัจจุบันได้เพิ่มมากขึ้น
4. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจให้สามารถปรับตัวและแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้อย่างยั่งยืน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวในการทำงาน

ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ทำให้พนักงานมีความต้องการที่จะปรับตัวด้านการทำงานมีความต้องการที่จะเข้าใจในงานที่ตัวเองทำมากขึ้น การปรับตัวในการทำงานจึงมีความสำคัญอย่างมากในการทำงาน เพราะบุคคลต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นับถืออย่างมีแบบแผน มีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความ

เหมาะสมกับงานที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดย วิลาวรรณ รพีพิศล (2562) กล่าวว่า การปรับตัวในการทำงาน เพื่อช่วยส่งเสริมให้การทำงานนั้นเกิดผลสำเร็จและพึงพอใจในงานที่ตนทำอยู่ นอกจากนี้ Coleman (1981 อ้างถึงใน พิชราภรณ์ ดวงชื่น, 2563) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง บุคคลที่พยายามปรับตัวและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นปัญหาด้านความต้องการ ด้านอารมณ์ และด้านบุคลิกภาพ ที่ปรับให้เหมาะกับสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ที่บุคคลนั้นพบเจอ สรุปได้ว่า ความหมายของการปรับตัวในการทำงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับตนเองและโลกภายนอกได้อย่างดี ความพึงพอใจ ความแจ่มใสอย่างสูงสุด มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพสังคม มีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงของชีวิต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวในการทำงาน

Dawes and Lofquist (1984 อ้างถึงใน ปาริชาติ คุณปลื้ม, 2563) กำหนดทฤษฎีของการปรับตัวในการทำงาน (Work Adjustment) ประกอบด้วย 2 ประการ คือ

1. การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการขององค์กร คือ การปรับตัวในการทำงานพิจารณา จากความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงาน และบุคลิกภาพที่เหมาะสม ที่สอดคล้องความต้องการขององค์กร
2. การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะปฏิบัติงานอย่างมีความคาดหวัง และมีความใส่ใจในความสำเร็จของงานและมีโอกาสได้ใช้ความเป็นตัวของตัวเองเข้าไปเสริมการทำงานต้องการที่จะได้รับความพอใจเพียงตามความจำเป็นทางด้านสรีระการมีความมั่นคงปลอดภัย และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมีเกียรติและศักดิ์ศรี การมีความเข้าใจและรู้จักตนเอง ซึ่งเมื่อบุคคลสามารถปรับตัวในการทำงานได้ก็ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานผู้ที่สามารถคุ้นเคยกับลักษณะงานจนเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำและมักแสดงความคิดเห็นว่างานที่ทำนั้นไม่เหมาะสมกับตนเองไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิบัติงานนั้นได้ หรือยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าตนเองจะยึดอาชีพใดเป็นหลักในการดำรงชีวิตต่อไป หรือตนเองมีความเหมาะสมกับอาชีพใด

Andrew and Roy (1991 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2566) เชื่อว่าบุคคลประกอบด้วย กาย-จิต-สังคม ซึ่งเป็นหน่วยเดียว ที่แยกไม่ได้เป็นระบบที่มีการปรับตัวต่อระบบเปิด เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตลอดเวลา ระบบการปรับตัวของบุคคลประกอบด้วย สิ่งนำเข้า สิ่งนำออก กระบวนการควบคุมการปรับตัวและกลไก การป้อนกลับพฤติกรรมปรับตัวด้านหนึ่งคือการปรับตัวด้านรับรู้บทบาทหน้าที่ในสังคม และนอกจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ การได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากคนอื่นจะทำให้เกิดการรับรู้ได้ ทั้งนี้การปรับตัวแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่

1. ระดับการปรับตัวที่มีการผสมผสานกันได้ดี (Integrated level of adaptation) หมายถึง ระดับการปรับตัวทางโครงสร้าง หน้าที่ทางร่างกายให้ทำงานประสานกัน และตอบสนองตามความต้องการกิจกรรมต่าง ๆ หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ยอมรับได้ทางด้านจิตใจ ร่างกาย และทางสังคมได้อย่างเหมาะสมหรือการขอความช่วยเหลือการมีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมกับผู้อื่น
2. ระดับการปรับตัวที่อยู่ในระยะของการชดเชย (Compensatory level of adaptation) หมายถึง ระดับการปรับตัวที่สามารถควบคุมและการคิดรู้จักกระตุ้นในการทำงานเพื่อทำให้เกิดกระบวนการปรับตัวอย่างผสมผสาน
3. ระดับการปรับตัวที่อยู่ภาวะอันตราย/ไม่ดี (Compromised level of adaptation) หมายถึง ระดับการปรับตัวเมื่อเจอกับสิ่งที่มากระทบกับตัวบุคคล หากบุคคลนั้นจะปรับตัวให้เหมาะสมกับสิ่งที่เข้ามา แต่ถ้าสิ่งที่เข้ามามีกระทบเหนือความสามารถของบุคคลในการปรับตัวได้ ซึ่งระดับความสามารถใน

การปรับตัวของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะเฉพาะตัวและมีขอบเขตจำกัด แต่ถ้าหากบุคคลเคยประสบความสำเร็จในสถานการณ์เช่นนี้มาก่อนแล้ว ขอบเขตระดับความสามารถในการปรับตัวจะกว้างขึ้นในสถานการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นคล้ายกันหากระดับการปรับตัวไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลสะท้อนกลับสู่ระดับการปรับตัวใหม่

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงานมาเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงาน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านการบริหาร 3) ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว และ 4) ด้านการประเมินการทำงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐนันท์ ภู่วาสดี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลของอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการความรู้ ด้านการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการบริหารทรัพยากรและด้านการบริหารทรัพยากร อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความแตกต่าง ผลเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนก ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า เจ้าของหรือผู้ถือหุ้นหลักและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจไม่มีความแตกต่างส่วนประเภทของธุรกิจและจำนวนบุคลากรมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เบญจมาศ ลักษณะนิยานนท์และเชมณัฐ ภูทองไชย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของความสามารถในการปรับตัวของธุรกิจและการจัดการความรู้ที่มีต่อผลประกอบการด้านการเงิน: กรณีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวของธุรกิจและความสามารถในการปกป้องความรู้ของธุรกิจมีผลกระทบทางบวกต่อผลประกอบการด้านการเงินของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$ ตามลำดับ ส่วนการถ่วงโอนความรู้พบว่าไม่มีผลกระทบต่อผลประกอบการด้านการเงินของธุรกิจในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย

ธนพล ชูยศสกุล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุด วัฒนธรรมองค์กร สภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน การนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้และการพัฒนาประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุด ไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ส่วนวัฒนธรรมองค์กร สภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ และ 3) การนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ประชากรในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดสตูล ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน การกำหนดขนาดตัวอย่างนี้อาศัยการคำนวณตามสูตรของ Cochran ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2563) ได้จำนวนขนาดตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 385 คน จากนั้นผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ด้วยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าและดัดแปลงจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Response Question) แบบให้เลือกตอบ เลือกตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบ แบบสอบถามมากที่สุด ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมปรับตัวในการทำงาน ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่าความเห็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่าความเห็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert ผู้วิจัยทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าแอลฟาของครอนบัค ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.927 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ ดังนั้นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอในการนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในขั้นตอนต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้านี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยผู้ศึกษาดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ศึกษาดำเนินการขอความอนุเคราะห์ถึงผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัย
2. ผู้ศึกษาติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการนัดวันและเวลาในการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล จำนวน 350 คน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ผ่านการให้ข้อมูลผ่านการตอบด้วยแบบสอบถามและการตอบผ่านทาง Google form ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานและการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยี ใช้วิธีการสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการอธิบายผลข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-test) ในกรณีที่มี 2 กลุ่มและการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) ในกรณีที่มี 3 กลุ่มขึ้นไปและหากมีความแตกต่างให้ใช้การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ Scheffe
4. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยการวิเคราะห์ค่าถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลข้อมูลปัจจัยด้านบุคคล

ผู้ประกอบการส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.5 มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.7 และสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 48.5

2. ผลปัจจัยพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงาน

ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยภาพรวมมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, $SD=0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือ ด้านการประเมินการทำงาน ($\bar{X}=3.95$, $SD=0.60$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว ($\bar{X}=3.71$, $SD=0.69$) ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X}=3.69$, $SD=0.72$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหาร ($\bar{X}=3.68$, $SD=0.61$) ตามลำดับ

3. ผลการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล

การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, $SD=0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}=3.78$, $SD=0.67$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ พฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี ($\bar{X}=3.74$, $SD=0.54$) การรับรู้ถึงประโยชน์การใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}=3.64$, $SD=0.67$) การยอมรับการใช้ระบบเทคโนโลยี ($\bar{X}=3.63$, $SD=0.55$) และน้อยที่สุด คือ ทักษะการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}=3.62$, $SD=0.64$) ตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส ต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน

5. ผลปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสี่ของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล

ปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ได้ร้อยละ 66.60 ($R^2 = 0.666$) และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นแต่ละตัวกับการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล พบว่า ด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหาร ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว และด้านการประเมินการทำงาน ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการภาพรวมพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล สามารถเขียนได้ในรูปแบบสมการคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y = 0.663 + 0.086(X_1)^* + 0.172(X_2)^* + 0.101(X_3)^* + 0.431(X_4)^* + e_i$$

ดังนั้นปัจจัยการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหาร ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว และด้านการประเมินการทำงาน สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวในการทำงานในพื้นที่จังหวัดสตูล ได้ร้อยละ 66.60

การอภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีการอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีเป็นหนึ่งในปรับตัวในการทำงานที่ช่วยส่งเสริมให้การทำงานนั้นเกิดผลสำเร็จและพึงพอใจในงานที่ตนทำอยู่ ความพยายามของแต่ละบุคคลที่จะบรรลุเป้าหมายของตนเอง และเป็นการปรับตัวพฤติกรรมในทางที่ถูกต้องเพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ทำให้พนักงานมีความต้องการที่จะปรับตัวด้านการทำงาน มีความต้องการที่จะเข้าใจในงานที่ตัวเองทำมากขึ้น การปรับตัวในการทำงานจึงมีความสำคัญอย่างมากในการทำงาน เพราะบุคคลต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นับถืออย่างมีแบบแผน มีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สอดคล้องกับเมธาสีทธิ์ จันทรเสวตและคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส ต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจกึ่งสีภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ในแต่ละปัจจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 อายุต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปีมากที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ โดยกลุ่มดังกล่าวอยู่ในช่วงของวัยแรงงานที่สามารถพัฒนา และผลักดันธุรกิจไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยกำลังและความสามารถ ประกอบกับการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ย่อมทำให้ธุรกิจมีความก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับชนิสรา ผณิตทองและจริญญา ปานเจริญ

(2564) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงตนเองของบุคลากรในยุค Digital Transformation ประชาชนวัยทำงานกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนวัยทำงานที่มีอายุแตกต่างกันมีการเปลี่ยนแปลงตนเองที่แตกต่างกัน

2.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีภาพรวมความแตกต่างกัน ทั้งนี้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ส่วนใหญ่มีการเกาะกลุ่มอยู่ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป ซึ่งโดดเด่นมาจากกลุ่มอื่น ๆ ย่อมทำให้การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีแตกต่างกัน สอดคล้องกับชนิสรา ฝึกทองและจรัญญา ปานเจริญ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงตนเองของบุคลากรในยุค Digital Transformation ประชาชนวัยทำงานกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนวัยทำงานที่มีรายได้แตกต่างกันมีการเปลี่ยนแปลงตนเองที่แตกต่างกัน

2.3 เพศต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเทคโนโลยีเข้ามาเปรียบเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันจำเป็นที่จะต้องทำให้ทุกคนมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ได้ในการเปลี่ยนแปลง ในภาคธุรกิจก็เช่นเดียวกันหากไม่เกิดการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีก็อาจทำให้ธุรกิจไม่อาจเดินต่อไปได้ แต่สำหรับผลในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าเพศชายและเพศหญิงต่างมีการปรับตัวที่เหมือน ๆ กัน โดยที่เพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวอยู่ในระดับมาก ส่งผลให้การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับเมธาสิทธิ์ จันทรเสวต และคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เพศที่แตกต่างมีการปรับตัวสู่องค์กรดิจิทัลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ระดับการศึกษาต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรีทำให้มีแนวความคิดที่คล้ายคลึงกัน ทำให้การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับณัฐนันท์ ภูสวาสดี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

2.5 สถานภาพสมรสต่างกัน มีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้สถานภาพสมรสเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของแต่ละผู้ประกอบการอาจไม่มีผลโดยตรงในการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีจึงส่งผลทำให้การปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับชนิสรา ฝึกทองและจรัญญา ปานเจริญ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงตนเองของบุคลากรในยุค Digital Transformation ประชาชนวัยทำงานกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนวัยทำงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีการเปลี่ยนแปลงตนเองที่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยพฤติกรรมการปรับตัวในการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ได้ร้อยละ 66.60 โดยด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหาร ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว และด้านการประเมินการทำงาน ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ด้านเทคโนโลยี โดยด้านเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งให้ปรับตัวเพื่อให้การทำงานมีความราบรื่น และสามารถเก็บบันทึกข้อมูลไว้ในระบบฐานข้อมูลทั้งออฟไลน์และออนไลน์ทำให้สะดวกต่อการท

งานมากขึ้น สอดคล้องกับชนิศา มณีรัตน์รุ่งโรจน์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวของธุรกิจครอบครัวค้าปลีกวัสดุก่อสร้างในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่ธุรกิจใช้ในการปรับตัวประกอบด้วย การปรับตัวด้านผลิตภัณฑ์ การบริการ การส่งเสริมการขาย การสร้างเครือข่ายและการลงทุนเพิ่ม โดยสิ่งที่มีผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจครอบครัวค้าปลีกวัสดุก่อสร้าง

3.2 ด้านการบริหาร โดยด้านการบริหารนั้นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการปรับตัวคือผู้บริหารในการนำพาธุรกิจให้มีความก้าวหน้าและความเจริญรุ่งเรืองและสร้างแรงจูงใจในการเสริมสร้างและพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีได้ มีการสนับสนุนให้มีการปรับตัวอย่างเท่าเทียมกันทั่วทั้งองค์กร ที่สำคัญมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้ก้าวไปในทิศทางที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันโดยใช้เทคโนโลยีในการขับเคลื่อน สอดคล้องกับชนิศา มณีรัตน์รุ่งโรจน์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวของธุรกิจครอบครัวค้าปลีกวัสดุก่อสร้างในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่ธุรกิจใช้ในการปรับตัวประกอบด้วย การปรับตัวด้านผลิตภัณฑ์ การบริการ การส่งเสริม การขาย การสร้างเครือข่ายและการลงทุนเพิ่ม โดยสิ่งที่มีผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจครอบครัวค้าปลีกวัสดุก่อสร้าง

3.3 ด้านประสิทธิภาพการปรับตัว โดยด้านประสิทธิภาพการปรับตัวเป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงการการแก้ไขปัญหา การคิดวิเคราะห์และการใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถปรับตัวได้ตามสภาพแวดล้อม และมีความยืดหยุ่นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับเบญจมาศ ลักษณะนิยานนท์และเชมณัฐ ภูทองไชย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของความสามารถในการปรับตัวของธุรกิจและการจัดการความรู้ที่มีต่อผลประกอบการด้านการเงิน: กรณีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวของธุรกิจและความสามารถในการปกป้องความรู้ของธุรกิจมีผลกระทบทางบวกต่อผลประกอบการด้านการเงินของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$ ตามลำดับ

3.4 ด้านการประเมินการทำงาน โดยด้านการประเมินการทำงานเป็นอีกหนึ่งในปัจจัยที่สะท้อนว่ายังมีการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีที่ดีก็ยอมทำให้ได้รับโอกาสในความก้าวหน้าอย่างสมเหตุสมผลตามช่วงระยะเวลาอย่างเหมาะสม สามารถใช้ความรู้ความสามารถในบทบาทหน้าที่หลักร่วมกับการใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเมธาสิทธิ์ จันทระเสวตและคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการประเมินการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เป็นไปในทิศทางเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงสีของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ดังนั้นในด้านเทคโนโลยี ควรมีการปรับตัวให้มีความรู้มีความสามารถปฏิบัติงานได้ เปิดรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทำให้เกิดการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษา พบว่า ด้านการบริหารส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงongsiของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ดังนั้นในด้านการบริหาร ผู้บริหารควรมีการให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับตัวอย่างเท่าเทียมกันทั่วทั้งองค์กรเพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

3. จากผลการศึกษา พบว่า ด้านประสิทธิภาพการปรับตัวส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงongsiของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ดังนั้นในด้านประสิทธิภาพการปรับตัว ควรมีทักษะการเรียนรู้ เปิดใจยอมรับความคิดเห็นและเรียนรู้จากผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาและมีความพร้อมในการทำงานด้วยเทคโนโลยี

4. จากผลการศึกษา พบว่า ด้านการประเมินการทำงานส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีในธุรกิจงongsiของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตูล ดังนั้นในด้านการประเมินการทำงาน ควรมีการยอมรับข้อเสนอแนะของผู้อื่น โดยพร้อมนำเทคโนโลยีมาประยุกต์หรือปฏิบัติตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษากครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะในเชิงปริมาณ ดังนั้นคำตอบที่ได้รับจะได้เฉพาะในส่วนที่ผู้ศึกษาถามเท่านั้น ดังนั้นครั้งต่อไปควรศึกษาในเชิงคุณภาพร่วมด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีหลากหลายมิติ

2. การศึกษาในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยี ในกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เป็นต้น

บรรณานุกรม

กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2563). สถิติสำหรับงานวิจัยทางการพยาบาล และการใช้โปรแกรม SPSS for windows. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนิศา มณีรัตนรุ่งโรจน์. (2557). การปรับตัวของธุรกิจครอบครัวค้าปลีกวัสดุก่อสร้างในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ชนิสรา ผณีทองและจริญญา ปานเจริญ. (2564). การเปลี่ยนแปลงตนเองของบุคลากรในยุค Digital Transformation ประชาชนวัยทำงานกรุงเทพมหานคร. วารสารสุทธิปริทัศน์, 35(2), 94 -111.

ชนพล ชูยุคสกุล. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). (2566). แนวโน้มธุรกิจอุตสาหกรรม ปี 2566-2568:

อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป. สืบค้น 14 ตุลาคม 2567, จาก

<https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/food-beverage/processed-seafood/io/processed-seafood-2023-2025>

ณัฐนันท์ ภูสวาสดี. (2563). กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม, 2(2), 1-19.

เบญจมาศ ลักษณะนิยานนท์และเขมณัฐ ภูทองไชย. (2564). ผลกระทบของความสามารถในการปรับตัวของธุรกิจและการจัดการความรู้ที่มีต่อผลประกอบการด้านการเงิน: กรณีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์, 19(2), 97 – 127.

- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2563). การปรับตัวของธุรกิจหลังยุค COVID-19. *วารสารการเมือง การบริหารและกฎหมาย*, 12(2), 99 - 110.
- พัชราภรณ์ ดวงชื่น. (2563). การบริหารจัดการศึกษารับมือความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. *วารสารศิลปะการจัดการ*, 4 (3), 1783 - 1795.
- พิชญ์สินี มะโน. (2562). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุค digital disruption ต่อการศึกษา. *วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม*, 18(1), 1-6.
- มติชนออนไลน์. (2562). *เรียนรู้..เพื่ออยู่รอด ! เคล็ดลับรับมือกระแสดิจิทัล การกักตุนเพื่อสู่ความสำเร็จ*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2567, จาก https://www.matichon.co.th/advertorial/news_1574164
- เมธาสิทธิ์ จันทระเสวต, รังสรรค์ ประเสริฐศรีและอรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2567). การยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการปรับตัวเข้าสู่องค์กรดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 15(1) , 323-338.
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2562). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิจิตรทัศน์การ.
- ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ธนาคารทหารไทย. (2567). ttb analytics ชี้ 3 ประเด็นสะท้อนความเปราะบางของ SMEs ไทย. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.ttbank.com/th/newsroom/detail/ttba-thai-sme-2024>
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2566). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย อภิศักดิ์กุล. (2563). อิทธิพลของวัฒนธรรม. *นิตยสารเศรษฐกิจและธุรกิจรายเดือน*, 16(8), 14-19.